Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (fjärde avdelningen)

den 21 juli 2016*

”Begäran om förhandsavgörande — Tullunion — Gemensamma tulltaxan — Tullförfaranden med ekonomisk verkan — Passiv förädling — Förordning (EEG) nr 2913/92 — Artikel 148 c — Beviljande av tillstånd — Ekonomiska villkor — Allvarlig skada mot väsentliga intressen hos gemenskapens förädlare föreligger inte — Begreppet gemenskapens förädlare”

I mål C-4/15,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Högsta domstolen, Nederländerna) genom beslut av den 19 december 2014, som inkom till domstolen den 12 januari 2015, i målet

Staatssecretaris van Financiën

mot

Argos Supply Trading BV,

meddelar

DOMSTOLEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden T. von Danwitz samt domarna C. Lycourgos, E. Juhász, C. Vajda, och K. Jürimäe (referent),

generaladvokat: H. Saugmandsgaard Øe,

justitiesekreterare: handläggaren I. Illéssy,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 13 januari 2016,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

— Argos Supply Trading BV, genom J. A. G. Winkels och O. R. L. Gemin, belastingadviseurs,

— Nederländernas regering, genom M. Bulterman och B. Koopman, båda i egenskap av ombud,

— Greklands regering, genom K. Nasopoulou och K. Karavasili, båda i egenskap av ombud,

— Europeiska kommissionen, genom L. Grønfeldt, H. Kranenborg och A. Lewis, samtliga i egenskap av ombud,

* Rättegångsspråk: nederländska.

och efter att den 7 april 2016 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 148 c i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, 1992, s. 19 svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4) (nedan kallad tullkodexen).

2 Begäran har framställts i ett mål mellan Staatssecretaris van Financiën (statssekreteraren i finansministeriet, Nederländerna) och Argos Supply Trading BV (nedan kallat Argos) beträffande de nederländska tullmyndigheternas avslag på en ansökan om tillstånd att tillämpa förfarandet för passiv förädling som detta bolag har framställt.

Tillämpliga bestämmelser

Förordning (EEG) nr 2473/86

3 I rådets förordning (EEG) nr 2473/86 av den 24 juli 1986 om passiv förädling och standardutbytessystemet (EGT L 212, 1986, s. 1) föreskrevs bestämmelser tillämpliga på systemet för passiv förädling fram till tullkodexens ikraftträdande. I det första skälet i förordningen angavs följande:

”Med beaktande av att ett flertal företag inom gemenskapen mot bakgrund av den internationella arbetsfördelningen tillämpar förfarandet för passiv förädling, det vill säga export av varor för återimport eller bearbetning, behandling eller reparation och att tillämpningen av detta förfarande är berättigad av ekonomiska och tekniska skäl.”

Tullkodexen

4 Den 1 maj 2016 ersattes tullkodexen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT 2013, L 269, s. 1, och rättad genom EUT L 287, 2013, s. 90). Mot bakgrund av tidpunkten för de faktiska omständigheterna i målet ska dock tullkodexen tillämpas i detta mål.

5 Tredje och fjärde skälen i tullkodexen hade följande lydelse:

”Med utgångspunkt i den inre marknadens principer bör kodexen innehålla de allmänna regler och förfaranden som behövs för att säkerställa genomförandet av på gemenskapsnivå införda tulltaxebestämmelser och andra bestämmelser inom ramen för gemensam politik som har anknytning till handeln med varor mellan [Europeiska unionen] och länder och territorier utanför gemenskapens tullområde, inklusive jordbrukspolitiken och handelspolitiken, varvid behoven hos denna gemensamma politik bör beaktas.

Det förefaller tillrådligt att påpeka att denna kodex skall tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av särskilda bestämmelser på andra områden. Sådana särskilda regler kan förekomma eller införas i samband med bl.a. lagstiftning som rör jordbruk, statistik, handelspolitik eller egna tillgångar.”

6 I artikel 84 i tullkodexen föreskrevs att då termen ”tullförfarande med ekonomisk verkan” används i artiklarna 85–90 i kodexen anses den gälla bland annat bearbetning under tullkontroll och passiv förädling.

7 Enligt artikel 85 i denna kodex ska användningen av ett tullförfarande med ekonomisk verkan vara beroende av tillstånd som utfärdas av tullmyndigheterna.

8 I artikel 133 i tullkodexen föreskrevs följande:

”Tillstånd [för bearbetning under tullkontroll] ska endast beviljas

…

e) om de nödvändiga villkoren är uppfyllda för att förfarandet ska kunna bidra till att skapa eller upprätthålla en verksamhet för bearbetning i [unionen], utan att motverka väsentliga intressen hos gemenskapens tillverkare av liknande varor (ekonomiska villkor) …”

9 I artikel 145 i tullkodexen föreskrevs följande:

”1. Förfarandet för passiv förädling ska medge att gemenskapsvaror temporärt exporteras från [unionens] tullområde för att genomgå förädlingsprocesser och att de varor som härrör från dessa processer övergår till fri omsättning med fullständig eller partiell befrielse från importtullar.

…

3. I denna förordning avses med

a) *temporärt exporterade varor*: varor som hänförts till förfarandet för passiv förädling,

b) *förädlingsprocesser*: de processer som anges i artikel 114.2 c första, andra och tredje strecksatsen,

c) *förädlingsprodukter*: alla produkter som härrör från förädlingsprocesser,

…”

10 Artikel 148 i denna kodex hade följande lydelse:

”Tillstånd [för passiv förädling] ska endast beviljas

…

c) Om tillstånd att använda förfarandet för passiv förädling inte kan komma att allvarligt skada väsentliga intressen hos gemenskapens förädlare (ekonomiska villkor).”

11 I artikel 151.1 i tullkodexen föreskrevs följande:

”Fullständig eller partiell befrielse från importtullar enligt artikel 145 ska genomföras genom att från det importtullbelopp som är tillämpligt på de förädlingsprodukter som övergått till fri omsättning avräkna det importtullbelopp som skulle ha varit tillämpligt samma dag på de temporärt exporterade varorna, om de hade importerats till [unionens] tullområde från det land i vilket de genomgick förädlingsprocessen eller den sista förädlingsprocessen.”

Tillämpningsförordningen

12 Kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 253, 1993, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 10 s. 1) upphävdes med verkan från den 1 maj 2016 genom

kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 2016/481 av den 1 april 2016 (EUT L 87, 2016, s. 24). Mot bakgrund av tidpunkten för de faktiska omständigheterna i det nationella målet ska dock förordning nr 2454/93, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 993/2001 av den 4 maj 2001 (EGT L 141, 2001, s. 1) (nedan kallad tillämpningsförordningen) fortfarande tillämpas i detta mål.

13 Kapitel 6 i avdelning III i tillämpningsförordningen – med rubriken ”Tullförfaranden med ekonomisk verkan” – avsåg passiv förädling. I artikel 585 i nämnda kapitel föreskrevs följande:

”1. Om det inte finns uppgifter som tyder på det motsatta, skall de väsentliga intressena för förädlingsföretag i gemenskapen inte anses bli allvarligt skadade.

…”

Kombinerade nomenklaturen

14 Kombinerade nomenklaturen, som återfinns i bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, 1987, s.1; svensk specialutgåva, område 1, volym 13, s. 22) i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 1214/2007 av den 20 september 2007 (EUT L 286, 2007, s. 1) innehåller ett kapitel 22 med rubriken ”Drycker, sprit och ättika”. Detta kapitel omfattar bland annat undernummer 2207 10 00, ”Odenaturerad etylalkohol med alkoholhalt av minst 80 volymprocent”. Varor som klassificerats enligt detta nummer underkastas en tullsats på 19,2 euro per hektoliter, vilket motsvarar en tull på omkring 40 procent ad valorem.

15 Undernummer 3824 90 97, ”Andra” ingår i kapitel 38 med rubriken ”Diverse kemiska produkter” i Kombinerade nomenklaturen. Tillämpliga tullsatser för varor enligt detta undernummer uppgår till 6.5 procent ad valorem.

16 Enligt undernumren 2710 11 25–2710 11 90 i kapitel 27 i samma nomenklatur, med rubriken ”Mineraliska bränslen, mineraloljor och destillationsprodukter av dessa; bituminösa ämnen; mineralvaxer” gäller en tullsats på 4,7 procent ad valorem på samtliga varor som motsvarar rubriken ”Motorbränslen”.

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågan

17 Den 30 juni 2008 ingav Argos till nederländska tullmyndigheter en ansökan med stöd av artikel 85 i tullkodexen om att erhålla ett tillstånd att tillämpa förfarandet för passiv förädling. Detta bolag avsåg att tillämpa förädlingen på bensin med ursprung i gemenskapen avsedd att exporteras för att blandas med bioetanol med ursprung i ett tredjeland och som inte övergått till fri omsättning i unionen. Till följd av denna blandning – i proportionerna cirka 15 enheter bensin och cirka 85 enheter bioetanol – skulle Argos uppnå produkten etanol 85 (nedan kallad E 85), ett så kallat biobränsle som lämpar sig för vissa fordon (med så kallade Flexi-Fuel-motorer).

18 Enligt ansökan planerade Argos att göra denna blandning på öppet hav. Bensinen och bioetanolen skulle fraktats, från en nederländsk hamn, ombord på ett fartyg, lastade i två separata avdelningar åtskilda av en skiljevägg. Efter det att fartyget lämnar hamnen och befunnit sig utanför unionens territorialvatten skulle denna skiljevägg ha avlägsnats så att de två beståndsdelarna blandades, varvid vågornas rörelse skulle stimulera denna process. Därefter skulle fartyget återvända till Nederländerna.

19 Den erhållna produkten, E 85, skulle således ha deklarerats i tullen för övergång till fri omsättning i unionen och med tillämpning av den tull (taxan var 6,5 procent ad valorem) som gällde för denna produkt. Genom att tillämpa tullförfarandet för passiv förädling skulle Argos kunna åtnjuta en minskning av dessa tullar med ett belopp motsvarande det tullbelopp (med taxan 4,7 procent ad valorem) som samma datum skulle ha erlagts för gemenskapsvaran bensin om denna hade importerats och hänförts till fri omsättning i unionen från den plats där den har blandats.

20 Nederländska tullmyndigheter hänsköt Argos ansökan till Europeiska kommissionen för att låta kommissionen undersöka huruvida de ekonomiska villkor som uppställs i artikel 148 c i tullkodexen för beviljande av tillstånd att tillämpa förfarandet för passiv förädling var uppfyllda. Kommissionen hänsköt i sin tur ansökan till tulltaxekommittén (nedan kallad kommittén).

21 Kommittén ansåg att Argos inte skulle beviljas tillstånd att tillämna förfarandet för passiv förädling på grund av att dessa villkor inte var uppfyllda. Kommitténs beslut vilade på de argument som kommissionen hade framfört vid ett kommittésammanträde den 11 november 2009. Vid detta sammanträde hade kommissionen gjort gällande att import av en stor volym E 85 till unionen väsentligt skulle påverka gemenskapens tillverkare av bioetanol. Importerad bioetanol skulle nämligen konkurrera direkt med gemenskapens bioetanol då E 85 huvudsakligen bestod av bioetanol. Enligt kommissionen skulle gemenskapsindustrin för bioetanol exponeras för en överkapacitet.

22 Genom beslut av den 13 april 2010 avslog nederländska tullmyndigheter Argos ansökan med hänvisning till nämnda argument. Detta bolag väckte talan mot beslutet att avslå ansökan vid Rechtbank Haarlem (Domstolen i Haarlem, Nederländerna), som ogillade talan.

23 Argos överklagade Rechtbank Haarlems (Domstolen i Haarlem) avgörande till Gerechtshof te Amsterdam (Appellationsdomstolen i Amsterdam, Nederländerna). Genom avgörande av den 3 oktober 2013 upphävde sistnämnda domstol avgörandet från Rechtbank Haarlem och fann bland annat att för att kunna fastställa om de ekonomiska villkor, som är en förutsättning för att tillämpa förfarandet för passiv förädling, var uppfyllda i förevarande fall skulle det prövas huruvida bearbetningen av gemenskapsbensin till E 85 enligt förfarandet för passiv förädling skulle påverka inte enbart gemenskapens tillverkare av bioetanol utan även väsentliga intressen hos gemenskapens tillverkare av E 85. Enligt denna domstol skulle emellertid nederländska tullmyndigheter, i den mån de ansåg att de inte förfogade över någon uppgift som visade att beviljandet av förfarandet skulle ha påverkat intressena hos dessa sistnämnda tillverkare, ha kunna anse att de ekonomiska villkoren för detta förfarande var uppfyllda, i enlighet med presumtionen i artikel 585.1 i tillämpningsförordningen. Statssekreteraren i finansministeriet överklagade domen till Hoge Raad der Nederlanden (Högsta domstolen, Nederländerna).

24 Hoge Raad der Nederlanden (Högsta domstolen, Nederländerna) anser att utgången av överklagandet beror på tolkningen av begreppet ”gemenskapens förädlare” i den mening som avses i artikel 148 c i tullkodexen och, mer specifikt, på frågan huruvida detta begrepp, i förevarande fall, omfattar gemenskapens bioetanoltillverkare.

25 Hoge Raad (Högsta domstolen, Nederländerna) hyste nämligen tvivel huruvida det svar som domstolen kom fram till i dom av den 11 maj 2006 Friesland Coberco Dairy Foods (C-11/05, EU:C:2006:312), beträffande bearbetning under tullkontroll, per analogi kunde överföras till förfarandet för passiv förädling. Det följde av den domen att det vid prövningen av huruvida de ekonomiska villkoren för att tillämpa detta förfarande var uppfyllda hänsyn skulle ska tas till såväl ekonomiska intressen hos gemenskapens tillverkare av den färdiga produkt som uppnåtts till följd av bearbetningen och ekonomiska intressen hos gemenskapens tillverkare av de råvaror som används under denna bearbetning.

26 Mot denna bakgrund beslutade Hoge Raad der Nederlanden (Högsta domstolen, Nederländerna) att vilandeförklara målet och ställa följande tolkningsfråga till domstolen:

”Ska begreppet ”gemenskapens förädlare” i artikel 148 c i tullkodexen, vid prövningen av de ekonomiska villkoren för ett tullförfarande för passiv förädling, tolkas så, att därmed även avses gemenskapstillverkare av likadana råvaror eller halvfabrikat som de icke-gemenskapsvaror som används vid förädlingsprocessen?”

Prövning av tolkningsfrågan

Inledande synpunkter

27 Hoge Raad der Nederlanden (Högsta domstolen, Nederländerna) har i beslutet om hänskjutande påpekat att under sådana faktiska omständigheter som föreligger i det nationella målet och som fastställts av Gerechtshof te Amsterdam (Appellationsdomstolen i Amsterdam) förefaller det inte föreligga någon omständighet som skulle medföra att det tillstånd att tillämpa förfarandet för passiv förädling som Argos ansökt om skulle påverka väsentliga intressen hos gemenskapens tillverkare av E 85.

28 Kommissionen har emellertid ifrågasatt denna premiss och har härvidlag gjort gällande att en tillämpning av detta förfarande påverkade väsentliga intressen hos såväl gemenskapens tillverkare av bioetanol som gemenskapens tillverkare av E 85. Detta framgår i synnerhet av det kommittéprotokoll av den 11 november 2009 som anges i punkt 21 i denna dom. Enligt kommissionen skulle tolkningsfrågan berövas allt innehåll om det godtogs att tillståndet att tillämpa nämnda förfarande även påverkade väsentliga intressen hos gemenskapens tillverkare av E 85.

29 Såtillvida som kommissionen har ifrågasatt de faktiska omständigheterna i det nationella målet såsom dessa framgår av beslutet om hänskjutande erinrar domstolen om att det i ett förfarande enligt artikel 267 FEUF, vilket bygger på en klar åtskillnad mellan de nationella domstolarnas och EU-domstolens funktioner, är det den nationella domstolen som är behörig att bedöma de faktiska omständigheterna i målet. EU-domstolen är alltså endast behörig att uttala sig om tolkningen eller giltigheten av en unionsrättsakt på grundval av de uppgifter som den nationella domstolen har lämnat (se, bland annat, dom av den 16 juli 1998, Dumon och Froment, C-235/95, EU:C:1998:365, punkt 25 och där angiven rättspraxis).

30 Det ankommer således inte på EU-domstolen att pröva om den ansökan om tillstånd att tillämpa förfarandet för passiv förädling som ingetts av Argos i det nationella målet äventyrar väsentliga intressen hos gemenskapens tillverkare av E 85 eller inte. Det ankommer däremot på EU-domstolen att svara på den fråga som har ställts av den hänskjutande domstolen med utgångspunkt i nämnda domstols antagande att dessa tillverkares intressen inte har påverkats.

31 Vad för det andra beträffar den grekiska regeringens argument att förfarandet för passiv förädling inte är tillämpligt på verksamheter som sker på öppet hav, då det i artikel 151.1 i tullkodexen krävs att dessa verksamheter bedrivs i ett visst ”land” ska det påpekas, såsom generaladvokaten gjorde i punkterna 46–49 i sitt förslag till avgörande, att detta förfarande, med beaktande av ordalydelsen i artikel 145 i tullkodexen, kan tillämpas fastän verksamheterna skedde utanför unionens tullområde. Den omständigheten, i det nationella målet, att den verksamhet som Argos bedrev skulle ha skett på öppet hav utgör inte hinder för att tillämpa bestämmelserna i tullkodexen om detta tullförfarande med ekonomisk verkan.

Prövning i sak

32 Den hänskjutande domstolen har ställt frågan för att få klarhet i huruvida artikel 148 c i tullkodexen ska tolkas så att vid en ansökan om tillstånd att tillämpa förfarandet med passiv förädling och för att bedöma om de ekonomiska villkor som gäller för detta förfarande är uppfyllda, ska inte enbart väsentliga intressen hos gemenskapens tillverkare av varor som liknar den slutprodukt som följer av den ifrågavarande förädlingsprocessen beaktas utan även väsentliga intressen hos gemenskapens tillverkare av liknande varor som framställts av råvaror eller halvfabrikat av icke-gemenskapsvaror som är avsedda att vid detta förfarande blandas med temporärt exporterade gemenskapsvaror.

33 Enligt denna domstol inställde sig bland annat frågan huruvida det svar som domstolen lämnade i dom av den 11 maj 2006, Friesland Coberco Dairy Foods (C-11/05, EU:C:2006:312, punkt 52), beträffande ett förfarande för bearbetning under tullkontroll, kan överföras till passiv förädling. Domstolen fann nämligen i denna dom, vid bedömningen av de ekonomiska villkoren i artikel 133 e i tullkodexen, att bearbetning under tullkontroll ska ske med beaktande av inte bara marknaden för slutprodukten utan också den ekonomiska situationen på marknaden för de råvaror som används för att tillverka nämnda produkter.

34 Det ska härvidlag påpekas, vilket även följer av artikel 84 i tullkodexen, att passiv förädling och bearbetning under tullkontroll båda utgör tullförfaranden med ekonomisk verkan. Tillämpning av ett av dessa förfaranden är beroende av tillstånd som utfärdas av tullmyndigheterna. För båda dessa förfaranden gäller bland annat att tillståndet är beroende av att ”ekonomiska” villkor har iakttagits som vad beträffar bearbetning under tullkontroll föreskrivs i artikel 133 e i tullkodexen och beträffande passiv förädling i artikel 148 c i samma kodex.

35 Dessa ekonomiska villkor formuleras emellertid olika beroende på vilket förfarande som avses. I artikel 148 c i tullkodexen föreskrivs att tillstånd för passiv förädling endast ska beviljas om tillstånd att använda detta förfarande inte kan komma att allvarligt skada väsentliga intressen hos gemenskapens förädlare. I artikel 133 e i tullkodexen föreskrivs i sin tur att tillstånd för bearbetning under tullkontroll endast ska beviljas om de nödvändiga villkoren är uppfyllda för att förfarandet ska kunna bidra till att skapa eller upprätthålla en verksamhet för bearbetning i unionen, utan att motverka väsentliga intressen hos gemenskapens tillverkare av liknande varor

36 Särskilt användningen av begreppet ”förädlare” i artikel 148 c i tullkodexen förefaller indikera att för att kunna bedöma om de ekonomiska villkoren för att tillämpa förfarandet med passiv förädling är uppfyllda ska enbart väsentliga industriella intressen för näringsidkare som genomför förädlingen inom unionen beaktas med följd att villkoren härför har ett mer begränsat föremål än villkoren som gäller för bearbetning under tullkontroll, såsom dessa har tolkats av domstolen i dom av den 11 maj 2006, Friesland Coberco Dairy Foods (C-11/05, EU:C:2006:312).

37 Ordvalet i artikel 148 c i tullkodexen är dock inte helt entydigt. I bestämmelsen preciseras varken vilka marknader som berörs av dessa ”förädlares” verksamhet eller vilka omständigheter som ska beaktas vid bedömningen av en eventuell skada mot deras väsentliga intressen. Denna bestämmelse ska således tolkas med beaktande av det sammanhang som förfarandet med passiv förädling ingår i och syftet med nämnda förfarande (se, för ett liknande resonemang, dom av den 19 juni 1980, Roudolff, 803/79, EU:C:1980:166, punkt 7, och dom av den 11 maj 2006, Friesland Coberco Dairy Foods, C-11/05, EU:C:2006:312, punkt 47).

38 Enligt artikel 145 i tullkodexen ska förfarandet för passiv förädling medge att gemenskapsvaror temporärt exporteras från unionens tullområde för att genomgå förädlingsprocesser och att de varor som härrör från dessa processer, ”förädlingsprodukterna”, övergår till fri omsättning med fullständig eller partiell befrielse från importtullar. Fullständig eller partiell befrielse från importtullar enligt artikel 151.1 i tullkodexen ska genomföras genom att från det importtullbelopp som är tillämpligt på

de förädlingsprodukter som övergått till fri omsättning avräkna det importtullbelopp som skulle ha varit tillämpligt samma dag på de temporärt exporterade varorna, om de hade importerats till unionens tullområde från det land i vilket de genomgick förädlingsprocessen eller den sista förädlingsprocessen.

39 Ett sådant förfarande motiveras av sitt syfte, det vill säga att förhindra att det tas ut tull på varor som har exporterats för förädling när de återimporteras i unionen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 17 juli 1997, Wacker Werke, C-142/96, EU:C:1997:386, punkt 21, och dom av den 2 oktober 2003, GEFCO, C-411/01, EU:C:2003:536, punkt 51). Härvidlag framgår det av första skälet i förordning nr 2473/86 att lagstiftararen genom att införa detta förfarande har önskat beakta att företag inom unionen av ekonomiska och tekniska skäl bearbetar varor i tredje land innan de förädlade varorna återimporteras i unionen.

40 Härav följer att huvudsyftet med ett sådant tullförfarande med ekonomisk verkan är att neutralisera, såsom generaladvokaten påpekade i punkt 67 i sitt förslag till avgörande, vissa konsekvenser som anses negativa för unionens industri, vilka skulle följa av en tillämpning av de gemensamma bestämmelserna om import och export.

41 De ekonomiska villkor som gäller för att tillämpa förfarandet för passiv förädling i artikel 148 c i tullkodexen syftar till att möjliggöra för tullmyndigheterna att bedöma om passiv förädling är till gagn för nämnda industri genom att säkerställa att de fördelar som en näringsidkare kan få av att tillämpa förfarandet inte leder till betydande nackdelar för andra tillverkare i unionen. Dessa ekonomiska villkor ska således tolkas så att de möjliggör för tullmyndigheterna att fullt ut beakta sådana intressekonflikter inom unionens industri (se, analogt, dom av den 11 maj 2006, Friesland Coberco Dairy Foods, C-11/05, EU:C:2006:312, punkterna 49 och 50).

42 Vad dessa intressekonflikter beträffar konstaterar domstolen följande. Genom att utlokalisera förädling av gemenskapsvaror till platser utanför unionen kan beviljande av tillstånd för en näringsidkare i gemenskapen att tillämpa förfarandet för passiv förädling framför allt komma att skada väsentliga intressen hos näringsidkare som utför liknande förädlingsprocesser inom unionen, det vill säga tillverkare av liknande varor som de som blir resultatet av den passiva förädlingen.

43 Under sådana omständigheter som i det nationella målet – där den förädlingsprocess som Argos genomfört innebär att de tillfälligt exporterade varorna blandats med en råvara som inte härrör från gemenskapen, det vill säga bioetanol, och där tullsatsen på denna råvara, ungefär 40 procent ad valorem, är betydligt högre än de tullsatser som tillämpas på den förädlingsprodukt som uppkommit efter denna förädling, E 85, där tullsatsen är 6,5 procent ad valorem – kan det konstateras att tillämpningen av förfarandet med passiv förädling i detta fall även skulle kunna allvarligt skada väsentliga intressen för näringsidkare i unionen som tillverkar varor av denna råvara.

44 Den omständigheten att samma förädlingsprocess sker utanför unionen skulle möjliggöra för ett företag som Argos att importera den del som motsvarar samma råvara till unionen och därmed undgå att betala den tull som är tillämplig på råvaran och vars syfte just är att skydda gemenskapens tillverkare mot sådan import. I denna situation skulle tillstånd att tillämpa förfarandet för passiv förädling ge den näringsidkare som har ansökt om att tillämpa detta förfarande en ytterligare fördel, bestående i delvis befrielse från att betala den tull som är tillämplig på förädlingsprodukten. Detta skulle göra denna typ av process än fördelaktigare och samtidigt vara ofördelaktig för tillverkare i unionen.

45 Det följer av vad som anförts ovan och i linje med vad domstolen fann i dom av den 11 maj 2006, Friesland Coberco Dairy Foods (C-11/05, EU:C:2006:312), vad beträffar förfarandet med bearbetning under tullkontroll, ska artikel 148 c i tullkodexen tolkas så att för att kunna bedöma om de ekonomiska villkoren för att tillämpa förfarandet med passiv förädling är uppfyllda, vid en ansökan om tillstånd att tillämpa detta förfarande, ska inte enbart väsentliga intressen hos gemenskapens

tillverkare av varor som liknar den vara som följer av den ifrågavarande förädlingsprocessen beaktas, utan även väsentliga intressen hos gemenskapens tillverkare av liknande varor som framställts av råvaror eller halvfabrikat av icke-gemenskapsvaror som är avsedda att under detta förfarande blandas med de temporärt exporterade gemenskapsvarorna. Begreppet ”gemenskapens förädlare” i artikel 148 c i tullkodexen ska således förstås så att det inbegriper dessa olika tillverkare i unionen.

46 I motsats till vad Argos har hävdat vid domstolen ändras inte denna tolkning av fastställandet, i punkt 21 i dom av den 17 juli 1997, Wacker Werke (C-142/96, EU:C:1997:386), att eventuella felaktiga tullsatser som skulle medföra en fördel i tullhänseende för den näringsidkare som har ansökt om tillstånd att tillämpa förfarandet för passiv förädling utgör en risk som är inneboende i den ordning som införts genom detta förfarande.

47 Det mål som utmynnade i denna dom avsåg frågan huruvida det var förenligt med förfarandet för passiv förädling att, i detta mål, tull som togs ut på temporärt exporterade varor var högre än tullen på förädlingsprodukter med följd att användande av detta förfarande kunde medföra att ingen exporttull över huvud taget betalades för sistnämnda varor och inte den särskilda frågan vilka intressen som skulle beaktas vid prövningen av de ekonomiska villkor som gäller för att använda detta förfarande. Domstolen har inte heller i denna dom uttalat sig om huruvida följderna av felaktiga tullsatser ska beaktas eller inte vid denna prövning.

48 Den tolkning som gjorts i punkt 45 i denna dom beaktar de krav som uppställs i den gemensamma jordbrukspolitiken, vilket krävs enligt tredje och fjärde skälen i tullkodexen (se, analogt, dom av den 11 maj 2006, Friesland Coberco Dairy Foods, C-11/05, EU:C:2006:312, punkt 51). Domstolen erinrar, såsom följer av en gemensam läsning av artikel 38 FEUF och nummer 22.08 och 22.09 i bilaga I till EU-fördraget, om att tillverkning av bioetanol i unionen utgör en jordbruksverksamhet som omfattas av denna gemensamma politik och som i princip åtnjuter det skydd som följer av de mycket höga skyddstullar som är tillämpliga på import av en sådan vara till unionen. Den tolkning som har gjorts möjliggör säkerställande av ett sådant skydd genom att utesluta att förfarandet för passiv förädling gynnar en näringsidkare som vill undgå dessa tullar.

49 Mot bakgrund av samtliga ovan angivna omständigheter ska frågan besvaras enligt följande. Artikel 148 c i tullkodexen ska tolkas så att vid en ansökan om att få tillämpa förfarandet för passiv förädling och för att bedöma om de ekonomiska villkor som gäller för detta förfarande är uppfyllda ska inte enbart väsentliga intressen hos gemenskapens tillverkare av varor som liknar den slutprodukt som följer av den ifrågavarande förädlingsprocessen beaktas, utan även väsentliga intressen hos gemenskapens tillverkare av liknande varor som framställts av råvaror eller halvfabrikat av icke-gemenskapsvaror som är avsedda att vid detta förfarande blandas med temporärt exporterade gemenskapsvaror.

Rättegångskostnader

50 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (fjärde avdelningen) följande:

Artikel 148 c i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, ska tolkas så att vid en ansökan om att få tillämpa förfarandet för passiv förädling och för att bedöma om de ekonomiska villkor som gäller för detta förfarande är uppfyllda ska inte enbart väsentliga intressen hos gemenskapens tillverkare av varor som liknar den slutprodukt som följer av den ifrågavarande förädlingsprocessen beaktas, utan även

väsentliga intressen hos gemenskapens tillverkare av liknande varor som framställts av råvaror eller halvfabrikat av icke-gemenskapsvaror som är avsedda att vid detta förfarande blandas med temporärt exporterade gemenskapsvaror.

Underskrifter